

סדרת מקרא ערוך בטעמי המקרא

מבוא למקרא ערוך בטעמי המקרא

להלן:

"מקרא ערוך"

תודות

מקור והגהה

עריכה

מְדַרְגִּים בסימון הכותרות וכותרות המשנה

מבוא לטעמי המקרא

"שניאות מי יבין" [תהילים יט]

אמרו רבותינו: "כשם שאי אפשר לבר בלא תבן.

כך אי אפשר לספר בלא שניאה".

"מהדורת ביכורים" זאת של סדרת "מקרא ערוך" עברה

מספר הנהגות בשלבי העבודה השונים.

עם זאת, ייתכן שנפלו שניאות לאחר ההגהה בעת הקלדת

תיקונים ושיפורים בעריכה.

על כן, נודה מאוד אם הקוראים יעירו על טעויות אם

נמצאו כאלה, ועל כל עניין אחר.

העורך, אהרון אמוזג

054-6668223 amozega2@alumni.technion.ac.il

”מקרא ערוך”

”כתבו לכם את-השירה הזאת”

ועתה, כתבו לכם את-השירה הזאת, ולמדו את-בני-ישראל, שירה בפיהם: למען תהיה-לי השירה הזאת, לעד -- בכני ישראל.

[דברים, לא, יט]

הרמב”ם על הפסוק הנ”ל:

לכתוב כל איש ספר תורה לעצמו, שנאמר ”כתבו לכם את השירה הזאת”.

[משנה תורה, הקדמה, מצוות עשה]

רש”י על ”הערב נא”:

”הערב נא ה’ אלהינו”: יערבו עלינו לעסוק בהם מאהבה.

[רש”י מסכת ברכות, דף יא ע”ב]

ראוי שאיש ישראל יכתוב לעצמו ספר תורה, או שיכתוב אותו סופר סת”ם עבורו [הרמב”ם, לעיל].

מבלי לצאת ידי מצוות כתיבת ספר תורה ממש יכול אדם בימינו ”לכתוב ספר תורה לעצמו” באמצעות מחשב ע”י העתקה של פרשות השבוע והתנ”ך כולו [והתלמוד ועוד] מאתרים רבים ברשת או מתקליטורים שהם היום נחלת הכלל.

אין מדובר בהעתקה סתם לקובץ, אלא לימוד באמצעות עריכת הטקסט.

חילקנו את הטקסט לחלקים על פי הנושא או העלילה, וכל חלק חילקנו לפסקאות. שם הנושא מופיע בראש החלק בצד שמאל, וכותרות הפסקאות נכתבו בשולי הטקסט בצד ימין - כדי לא לפגוע ברצף הטקסט המקראי. בשוליים השמאליים רשמנו הערות הארת עניינים הנוגעים למבנה הפסקה, וכן רשמנו הפניות חשובות.

דברים הנאמרים [לאחר ”ויאמר”] מתחילים בשורה חדשה מוזנת פנימה [”hanging”].

שימת-לב מיוחדת ניתנה למעבר מעמוד לעמוד כדי שהמעבר לא יהיה באמצע פסקה,

ובמיוחד לא בהפיכת דף.

הסימנים [להלן] המציינים מרווחים בספרי התורה הכתובים ע”י סופרי סת”ם, מופיעים במקומם כמקובל בספרי המקרא שמודפסים על פי המסורה:

{ ס } פסקה סגורה - מציין מרווח של 9 אותיות. { פ } פסקה פתוחה - שלאחריה שורה חדשה.

את חמשת החומשים חתמנו במילה { חזק } כמקובל. כל הספרים האחרים נחתמים בסיומת { ש }. במגילות הכתובות ע”י סופר סת”ם, בין ספר לספר מבדיל רווח של מספר שורות.

כמו כן סדר ”העולים” לתורה [שני, שלישי וכו’ - בחמשת החומשים בלבד] מופיעים במשבצת בשוליים השמאליים, ו”העולה” מתחיל בשורה שאחריה.

אמנם, עריכה, פיסוק וכותרות - יש בהם גם מן הפרשנות שהשתדלנו להימנע ממנה, אך הטקסט מאיר העיניים ונוחות ההתמצאות בו מנגישים אותו לציבור הרחב, ומזמנים את הקוראים לפתוח את ספר הספרים, כדברי רש”י -- שלימוד תורה יערב עלינו כדי שנעסוק בו מאהבה.

תודות

ברצוני להודות מקרב לב לידידי הרב שלמה הכהן פרידמן, שעבר על העריכה במשך שנה שלמה, שבוע שבוע, פרשה פרשה; העיר, הציע, ותיקן טעויות שהיו מושרשות אצלי משנות לימודי הקודמות, ועל כך - יישר כוח. עם זאת האחריות לעריכה כולה שלי. תודה לשני המגיהים, תלמידי חכמים, אבינועם שמרון ואהרון פרידמן, שעשו עבודה יסודית בבדיקת כל אות וכל תו, וגם הציעו תיקונים בעריכה עצמה. ולטובה לויין, שעמלה על העריכה הלשונית. ובהיותה מורה ללשון עברית ולתנ"ך ובקיאא בטעמי המקרא, תרמה לכתיבה ולתוכן של פרקי המבוא.

אהרון אמוזג

מקור והגהה

המקור לטקסט, גרסאות אחרות, ונוסח קובע

הטקסט עם הטעמים והניקוד הועתק מאתר האינטרנט של "מכון ממרא". עם זאת, נעשתה הגהה של כל מילה; ניקוד, דגשים, כתיב וקרי -- בהשוואה למספר גרסאות מקובלות. כאשר נמצאו הבדלים בין מסורות שונות, בחרנו להיצמד לנוסח "תנ"ך ברויאר" [הוצאת "מוסד הרב קוק", הדפסה תשס"ה], וקבענו אותו כנוסח הקובע בסדרת "מקרא ערוך".

כתיב וקרי

הכתיב רשום בסוגריים, באותיות קטנות, וללא ניקוד (כתיב); והקרי מניקוד, והוא כתוב בגופן [פונט] הרגיל של הטקסט לקריאה רצופה.

מקף [מחבר]

מקף [מחבר] בין שתי מילים [-] צמוד למילים משני צדדיו. לדוגמה "בני-ישראל". כל המקפים המחברים מקורם בטקסט התנכ"י: לא הוספנו ולא גרענו אף לא מקף מחבר אחר.

עריכה

הכותרות

הכותרת הראשית [הנושא או העלילה] תופיע בצד שמאל, וכותרות המשנה בצד ימין של הטקסט על רקע של צבע. ראה פרוט מִדְרָג הכותרות בהמשך. הכותרת, לרוב, כשמה כן היא – כותרת לנאמר בפסקה שבמקרא. לעתים, הכותרת מהווה מעין תקציר ולעתים היא מכילה ביטוי המאפיין את הפסקה. יש קטעים שהכותרת הקולעת ביותר נמצאה בפסקה עצמה. כותרת זאת תופיע מנוקדת ובאותו הגופן של הטקסט המקראי. לפעמים לקחנו מילה או יותר מתוך הטקסט ולא את הכותרת כולה, וגם אותן כתבנו בגופן הטקסט ומנוקדות.

שימוש במרווחים ושורות חדשות בתוך הפסוק

נוסף לטעמים עשינו שימוש במרווחים בין חלקי המשפט בפסוק ובשורות חדשות המתחילות באמצע הפסוק. להלן כמה דוגמאות:

- לצורך הבהרת הטקסט או כאשר נדרשת הבחנה בין שני חלקי המשפט נעשה זאת ע"י חלוקת הפסוק לשניים [ולעתים ליותר] באמצעות מרווחים.

לדוגמה [שמות כא, ב-ג]:

	ב כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עֲבָדִי	דיני עבד עברי
וּבְשִׁבְעַת יָצָא לְחַפְּשֵׁי הַנֶּגֶם:	שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד	
בְּנִפְּו יָצָא	ג אִם-בְּנִפְּו יָבֵא	
וַיִּצְאָה אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ:	אִם-בָּעַל אִשָּׁה הִוא	
	ד אִם-אֲרָנִיו יִתְּנֶה לָּו אִשָּׁה וַיִּלְדְּהָ לָּו בָּנִים אוֹ בָנוֹת	
הָאִשָּׁה וַיִּלְדֶּיהָ תִּהְיֶה לְאֲדֹנֶיהָ וְהִוא יָצָא בְּנִפְּו:		

דוגמאות רבות תמצאו בפרשת משפטים [חומש שמות] במתקנות של "החטא ועונשו":
החטא - מצד ימין, והעונש - בצד שמאל, לאחר מירווח ברור.

- ברו-שיח: הדברים הנאמרים יתחילו בשורה חדשה "מוזות" שמאלה ["hanging"].

לדוגמה, דו-שיח בין משה לפרעה [שמות ח, ד-ה]:

<p>ד וַיִּקְרָא פַרְעֹה לְמוֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ הַעֲתִירוּ אֵלַי יְהוָה וְיִסַּר הַצְּפַרְדֵּיִם מִמֶּנִּי וּמֵעַמִּי וְאֲשַׁלְּחֶנּוּ אֶת־הַיָּם וַיִּזְבְּחוּ לַיהוָה: ה וַיֹּאמְרוּ מוֹשֶׁה לְפַרְעֹה הַחֲפָאָר עָלַי לְמַתִּי וְאֶעֱתִיר לְךָ וְלַעֲבָדֶיךָ וְלַעַמֶּךָ לְהַקְרִית הַצְּפַרְדֵּיִם מִמֶּךָ וּמִבְּתוּךָ כִּקֵּן בְּיַד תִּשְׁאַרְנָה:</p>	<p>משה ואהרן מקראים אל פרעה</p>
---	-------------------------------------

- ברו-שיח עם חילופי דברים קצרים ניצור מירווח בין האומר לנאמר, באותה השורה.

לדוגמה, הדו-שיח בין יעקב לעשו בעניין מכירת הבכורה [בראשית כה, לא-לאג]:

<p>לא וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לב וַיֹּאמֶר עֵשָׂו לג וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב</p>	<p>מכרה כיום את־בְּכֹרְתִי לִי: הנה אנכי הולך למות ולמה־נָּחָה לִי בכרה: השְׂבָעָה לִי כִּי־וָם</p>
--	---

[שימו לב גם למירווח הקטן אחרי המילה "למות" בפסוק לב המחלק את המשפט לשנים].

- כאשר הדברים הנאמרים הם ארוכים:

בשורה הראשונה יופיע הפסוק או קטע ממנו המציין את הדובר, ללא "צבע" בצד ימין, והנאמר יופיע בשורות הבאות ללא הזזה, שהרי שם הדובר בולט בשורה "ללא צבע", והדברים עצמם יופיעו משמאל לעמודה הצבועה.

לדוגמה: "נאום העבד [אליעזר] בבית לבן [בראשית כד, לד-מח].

שימו לב שבתוך נאומו מצטט העבד דברים של אחרים, והם כן מוזזים שמאלה.

<p>יד וַיֹּאמֶר טו עֶבֶד אַבְרָהָם אֲנִי: טז וַיְהִי־נָה בַּיּוֹם אֲתֵּדְאֶנִּי מֵאֵד וַיִּגְדַּל יז וַיִּתֵּן־לִּי צֹאן וּבְקָר וּבְכֶסֶף וְזָהָב וְעַבְדִּים וְשִׁפְחֹת וְנִמְלִים וְחֲמָרִים: יח וַתֵּלֶד שָׂרָה אֵשֶׁת אֲדֹנָי בֶּן־לֶאֲדֹנָי אַחֲרַי וַקְּנָתָהּ וַיִּתֵּן־לִּי יט אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לִּי: כ וַיִּשְׁבַּעֵנִי אֲדֹנָי לֵאמֹר כא לֹא־תִקַּח אִשָּׁה לְבָנִי מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר אֲנִי יֹשֵׁב בְּאֶרֶץ־וְ: כב אִם־לֹא אֶל־בֵּית־אָבִי תֵלֵךְ וְאֶל־מִשְׁפַּחְתִּי וְלִקְחָתָהּ אִשָּׁה לְבָנִי:</p>	<p>נאום העבד פתיחה - אברהם, שרה, ויצחק ההשבעה</p>
--	---

והנאום ממשיך עוד עשרה פסוקים עד פסוק מח, ובתוכו הרבה ציטוטים "מוזזים" כדי להבחין בין דברי העבד והדברים שהוא מצטט.

▪ **הצגת רשימה** [למשל: של ציוד, קרבנות וכד'] בשורה חדשה "מוזזת" לאחר הכותרת.

לדוגמה, רשימת בָּשָׂמִים [שמות ל, כג]:

כג וְאֵתָהּ קַח־לָךְ בְּשָׂמִים רֹאשׁ

מִרְדְּרוֹל חֲמֹשׁ מְאוֹת

וְקִנְמֹן־בָּשֶׂם מִחֲצִיתוֹ חֲמִשִּׁים וּמְאֹתָיִם

וְקִנְדָּה־בָּשֶׂם חֲמִשִּׁים וּמְאֹתָיִם:

כד וְקִדְיָה חֲמֹשׁ מְאוֹת בְּשָׂקֶל חֲקֵדֶשׁ

וְשֶׁמֶן זַיִת הָיִן:

כה וְעֲשִׂיתָ אֹתוֹ שֶׁמֶן מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ רֶקֶת מִרְקַחַת מְעַשֶׂה רֶקֶת

שֶׁמֶן מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ יִהְיֶה:

שמן משחת קודש

המרכיבים:
4 סוגי בשמים,
ושמן זית

מְדַרְגִים בסימון הכותרות וכותרות המשנה

מְדַרְג [היררכיה] **הכותרות/הסעיפים הוא אינטואיטיבי לחלוטין**, ומשתקף מהחלוקה בעמודה שמימין לטקסט. להלן המְדַרְגים בסדר יורד: [1] הגבוה ביותר, [4] הנמוך ביותר.

מְדַרְג	סוג הכותרת	הסבר
---------	------------	------

מְדַרְגִים בסיסיים

הנושא או העלילה	מְדַרְג 1 יופיע בצד שמאל של העמוד	מְדַרְג 1
כותרת ממוסגרת : אחריה יכולים לבוא מספר קטעים עם כותרות מְדַרְג 3 [המְדַרְג הבא, להלן] או מספר קטעים מְדַרְג 4 [להלן "קטע צבוע"].	כותרת	2
כותרת עם פס בצד שמאל : אחרי כותרת כזאת יכולים לבוא מספר קטעים מְדַרְג 4 ["כותרת צבועה", ראה המדרג הבא].	כותרת	3
טקסט על רקע צבוע : מתאר את התוכן או מהווה תקציר של הטקסט המקראי שמשמאלו. להלן "קטע צבוע", והיא הדרגה הנמוכה בְּמְדַרְג הכותרות.	תוכן/תקציר	4

מְדַרְגִים צמודים

כותרת מְדַרְג 2 או 3 הצמודה לקטע צבוע מתייחסת לקטע זה בלבד. [בדוגמה מימין: כותרת מְדַרְג 2 הצמודה לקטע צבוע].	כותרת	2
	תוכן/תקציר	4

מְדַרְגִים משולבים ומיוחדים

כותרת שהיא גם התוכן : "קטע צבוע" כשהוא מוקף במסגרת, יבוא, כאשר הכותרת היא גם תוכן הקטע, או שהקטע קצר מאוד.	כותרת שהיא גם תוכן/תקציר
התנייה : כותרת מְדַרְג 3 עם קו צבעוני המחבר מספר סעיפים אחריה. כותרת זאת מתנה רשימת תנאים הבאה אחריה [למשל: "והיה אם תשמרו..."]. כותרות "התנייה" מופיעות הרבה בספר דברים. [ראו למשל פרשות "עקב", "ראה", "שופטים" ועוד].	כותרת
סיום או חתימה של קטע/נושא.	[עם או בלי צבע]
מאמר מוקָּר [הקשור לנושא] נתון בסוגריים עם הקטע הצבוע משמאל. כותרת	[מאמר מוסגר]
"טקסט מחוץ לקונטקסט" : קטע טקסט הנראה [למעשה או לכאורה] "לא שייך" לנושא, יסומן ע"י סוגריים הפוכים [בד"כ משני הצדדים].	כותרת
הערות להבהרת הנושא יופיעו בצד שמאל, על רקע אפור.	[בצד שמאל]

כללים נוספים:

- (1) לא תמיד מופיעים כל מדרגי הכותרות, בעיקר כאשר הנושא מחולק למספר קטעים קטן. כותרת המופיעה אחרי כותרת מְדַרְג נמוך ממנה [למשל 2, אחרי 3], מתחילה נושא חדש, ומפסיקה את מְדַרְג הכותרות הקודם.

מבוא לטעמי המקרא

מבוסס על ויקיפדיה

מבוא זה מיועד למי שאינו מצוי בטעמי המקרא, ומטרתו ללמד להכיר הטעמים השכיחים המורים על הפסקות במשפט, ובוזה להקנות יכולת קריאה של פרקי המקרא עם טעמים תוך זמן קצר ביותר. לא מדובר בלימוד הלחן אלא בקריאה עם ההפסקות במשפט [המקבילות לנקודה, נקודה ופסיק, פסיק, וכד'] המונחות ע"י טעמי המקרא

מהם טעמי המקרא?

טְעָמֵי הַמִּקְרָא או **טְעָמִים** הם סימנים מיוחדים המצורפים לטקסט המקראי (מעל או מתחת למילים), המסמנים לקורא את נגינת המילים, את צורת ההגייה ואת חלוקת המשפט, והם למעשה סימני הפיסוק הקדומים של העברית.

לטעמים כמה מטרות עיקריות:

1. **תחבירי: סימני פיסוק.** כך למשל הטעם סוף פסוק משמש כנקודה בסוף משפט, והטעם אתנחתא משמש הרבה פעמים כנקודה ופסיק [ולפעמים כפסיק] בין חלקי משפט. לכל מילה יהיה בדרך כלל טעם אחד בלבד.
2. **פונולוגי: הטעמת המילה** - האם הטעמת המילה היא במלעיל או במלרע, ברוב המקרים "טעם המקרא" יבוא בהברה בה נמצא הטעם במילה; וכן **הנגנת המשפט** - יצירת מְתָאָר טונאלי למילים כך שייצרו אינטונציה מסוימת למשפט, למשל להדגיש מילה מסוימת על ידי הגייתה בטון גבוה.
3. **מוזיקלי: מנגינה לקריאה.** לכל טעם יש ניגון מסוים, המורכב מצירוף של כמה תווים. הניגון מעשיר את הקריאה, וגם מסייע לזכירת הכתוב.

להלן נתייחס רק להיבטים הנוגעים לתחביר [מטרה 1, לעיל], ובעיקר ההפסקות בתוך הפסוק.

מְדָרְג הַטְעָמִים

הטעמים מדורגים בחמישה מדרגים, בעיקר לפי אורך ההפסקה שהם מייצגים. ככל שההפסקה גדולה יותר, הטעם זוכה לכינוי חשוב יותר. ראה הטבלה בהמשך:

הקיסרים מסמלים עצירה ארוכה,

מלכים עצירה קצרה יותר.

מְשֻׁנָּם או שְׁרִים עצירה עוד יותר קצרה.

שְׁלִישִׁים או פְּקִידִים מציינים עצירה קצרה במיוחד,

ואילו **המשרתים**, אינם מציינים עצירה כלל [נקראים גם "טעמים מחברים"].

הטעמים כסימני פיסוק

ההפסקות או העצירות המיוצגות ע"י הטעמים מקבילות לסימני הפיסוק המקובלים: נקודה [.] נקודה ופסיק [;] מקף מפריד [--] נקודתיים [:] או פסיק [,] -- על פי משמעות הפסוק.

טעמים שכיחים המציינים הפסקות במשפט

טבלת הטעמים המלאה מופיעה בסוף פרק זה, וטוב יעשו הקוראים אם ילמדו להכיר את כל הטעמים למשפחותיהם, דבר המסייע לקרוא כל מילה במשפט גם בהטעמה הנכונה. אולם, לצורך קריאת הפסוק **בהפסקות הנכונות** - כמו מטרותם של סימני הפיסוק המקובלים שלנו [נקודה, פסיק, נקודה-פסיק, נקודתיים, מקף], כדאי ומספיק בשלב ראשון להכיר ולזהות את הטעמים השכיחים שבטבלה הבאה:

הטעמים השכיחים [8 מתוך 27 הקיימים] המורים על הפסקות במשפט.

שם הטעם כפי שמקובל בעדות ישראל השונות					
מִדְּרָג	הטעם	אשכנזים	ספרדים	איטלקים	תימנים
קיסריים	בְּ : [נקודתיים בסוף הפסוק]	סוף פְּסוּק / סְלוּק	סוף פְּסוּק	סוף פְּסוּק	סְלוּק
	בְּ	אַתְנַחְתָּא	אַתְנַח	אַתְנַח	אַתְנַחְתָּא
מלכים	בְּ	סְנוּלִי	סְנוּלִי	שְׂרִי	זְקַה קְטוּן
	בְּ	זְקַה קְטוּן	זְקַה קְטוּן	זְקַה קְטוּן	זְקַה קְטוּן
	בְּ	זְקַה גְדוּל	זְקַה גְדוּל	זְקַה גְדוּל	זְקַה גְדוּל
	בְּ	טַפְחָא	טַרְחָא	טַרְחָא	נְטוּיָה
משנים או	בְּ	רְבִיעַ	רְבִיעַ	רְבִיעַ	רְבִיעַ
שְׂרִים	בְּ	תְבִיר	תְבִיר	תְבִיר	תְבִירָא

חלוקת הפסוק ע"י הטעמים

הטעמים משמשים כסימני פיסוק. הטעם "החזק" בפסוק [בד"כ אתנחתא] מחלק את המשפט השלם לשני חלקים עיקריים. לאחר מכן יכול כל חלק להתחלק שוב לשני חלקים באמצעות טעמים פחות "חזקים" וכן הלאה. סדר החלוקה כדלהלן:

החלוקה העיקרית של הפסוק היא על ידי הקיסר.
 החלוקה הבאה היא הפעם הראשונה בה יופיע בפסוק אחד מה"מלכים".
 המלך הבא בפסוק מחלק חלוקה שלישית, וכן הלאה.
 גם הקטע שלפני הקיסר מחולק לחלוקה שנייה על ידי מלך, והקטע שלפניו מחולק לחלוקה שלישית על ידי משנה.

טבלת הטעמים השלמה

אשכנזים	ספרדים	איטלקים	תימנים
---------	--------	---------	--------

1. קיסריים

סוף פֿסוק / סלוק	סוף פֿסוק	סוף פֿסוק	סוף פֿסוק	בְּ
אַתְּנַחֵתָא	אַתְּנַח	אַתְּנַח	אַתְּנַחֵתָא	בְּ

2. מלכים

סגול־	סגולֵתָא	שְׁלֵשֶׁת	שְׁלֵשֶׁת	בְּ
זָקַף קָטוֹן	זָקַף קָטוֹן	זָקַף קָטוֹן	זָקַף קָטוֹן	בְּ
זָקַף גְּדוֹל	זָקַף גְּדוֹל	זָקַף גְּדוֹל	זָקַף גְּדוֹל	בְּ
טַרְחָא	טַרְחָא	טַרְחָא	טַרְחָא	בְּ

3. מְשֻׁנִּים או שְׂרִים

רְבִיעַ	רְבִיעַ	רְבִיעַ	רְבִיעַ	בְּ
זָרְקָא	זָרְקָא	זָרְקָא	זָרְקָא	בְּ
פֿשְׁטָא	פֿשְׁטָא	פֿשְׁטָא	פֿשְׁטָא	בְּ
שְׁנֵי פֿשְׁטוֹן	שְׁנֵי פֿשְׁטוֹן	תְּרֵי קְרֵמִין	שְׁנֵי פֿשְׁטוֹן	בְּבְ
גְּתִיב	גְּתִיב	גְּתִיב	גְּתִיב	בְּ
תְּבִיר	תְּבִיר	תְּבִיר	תְּבִיר	בְּ

4. שְׁלִישִׁים או פְּקִידִים

פְּזֹר	פְּזֹר	פְּזֹר	פְּזֹר	בְּ
קֶרְנֵי פֶרֶה	קֶרְנֵי פֶרֶה	קֶרְנֵי פֶרֶה	קֶרְנֵי פֶרֶה	בְּ
תְּלִישָׁא גְּדוֹלָה	תְּלִישָׁא	תְּרִצָּה	תְּלִישָׁא גְּדוֹלָה	בְּ
גְּרֵשׁ	גְּרֵשׁ	גְּרֵשׁ	גְּרֵשׁ	בְּ
שְׁנֵי גְּרִישִׁין	שְׁנֵי גְּרִישִׁין	שְׁנֵי גְּרִישִׁין	שְׁנֵי גְּרִישִׁים	בְּ

5. משרתים

	לְגַמְהוּ	פִּסְקוּ	מוֹנַח לְגַמְהוּ	בּו
מֵאֲרָכָא	מֵאֲרִיךְ	מֵאֲרִיךְ	מֵרָכָא	בְּ
	שׁוֹפֵר עֲלוֹי	שׁוֹפֵר הוֹלֵךְ	מוֹנַח	בְּ
מִדְּפָד	שׁוֹפֵר הַפּוֹד	שׁוֹפֵר מִדְּפָד	מִדְּפָד	בְּ
דְּרַגָּא	דְּרַגָּא	דְּרַגָּא	דְּרַגָּא	בְּ
	קִרְמָא	אֲזֵלָא	קִרְמָא	ט
תְּלִישָׁא	תְּרַכָּא	תְּלִישָׁא	תְּלִישָׁא קִטְנָה	ט
קִטְנָה		תְּרִי טַעְמִי	מֵרָכָא כַפּוּלָה	בְּ
	תְּרִין חוֹטְרִין	תְּרַח בֶּן יוֹמוֹ	תְּרַח בֶּן יוֹמוֹ	בְּ
תְּרַח בֶּן יוֹמוֹ	תְּרַח בֶּן יוֹמוֹ			בְּ